

Nr 82.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1945 kl. 1 em.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1945/46 till Statens sjöhistoriska museum: Avlöningar jämte i ämnet väckt motion.

(1:a avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln (punkt 64) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Statens sjöhistoriska museum: Avlöningar för budgetåret 1945/46 beräkna ett förslagsanslag av 56 800 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i propositionen nr 155, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 23 februari 1945, föreslagit riksdagen att

dels godkänna av departementschefen förordad personalförteckning för statens sjöhistoriska museum;

dels godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för statens sjöhistoriska museum, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1945/46;

dels ock till Statens sjöhistoriska museum: Avlöningar för budgetåret 1945/46 under tionde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 69 500 kronor.

Vidare har uti en inom andra kammaren av herrar *E. Håstad* och *C. Lindberg* väckt motion (II: 496) hemställts, att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 155 angående anslag till statens sjöhistoriska museum måtte besluta den ändringen, att konservatorn placeras i lönegraden Eo 19.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sin framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

I skrivelse den 7 juni 1944, nr 10, anhöll riksdagen under punkt 59, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning rörande sjöhistoriska museets personalorganisation och för 1945 års riksdag framlägga förslag i ämnet. De med anledning härav tillkallade utredningsmännen — 1944 års utredning rörande sjöhistoriska museets personalorganisation — hava den 29 november 1944 avgivit betänkande med förslag i ämnet.

I statsrådsprotokollet till förevarande proposition har lämnats en utförlig redogörelse för utredningens förslag jämte myndigheternas däröver avgivna utlåtanden.

Departementschefen har inledningsvis anförut följande.

Den nu i anledning av riksdagens anhållan verkställda utredningen rörande sjöhistoriska museets personalorganisation har enligt min mening givit vid handen, att på statsverkets bekostnad vissa delvis ganska betydande förändringar böra vidtagas beträffande personal- och avlöningsförhållandena vid museet. De sedan museets tillkomst vunna erfarenheterna rörande arten och omfattningen av museets arbetsuppgifter ha nämligen utvisat, att större anspråk än som från början förutsågos måste ställas på personalen, om museet skall kunna väl vårda, förkovra och vetenskapligt bearbeta sina samlingar samt på ett upplysande och tilltalande sätt hålla dessa tillgängliga för allmänheten. Emellertid bör tillika beaktas, att inom museets verksamhetsfält nya arbetsuppgifter i nära nog obegränsad mängd kunna anmäla sig för de därav intresserade samt att detta kan utgöra en frestelse till överdimensionering och forcering av museiarbetet. En viss varsamhet från statsmakternas sida vid prövningen av museiledningens krav på personalförstärkningar i såväl kvantitativt som kvalitativt hänseende synes därför vara tillrådlig. Såvitt jag kunnat bedöma, och jag tror mig härutinnan vinna stöd hos de i ärendet hörda myndigheterna, har den av riksdagen begärda utredningen verkställts med beaktande av de nyss anförda synpunkterna. Jag är därför beredd att i huvudsak biträda de såsom resultat av utredningen föreliggande förslagen.

Utskottet lämnar här nedan en kortfattad redogörelse för utredningens förslag ävensom för departementschefens ståndpunktstagande till desamma.

Ett av de spörsmål, som särskilt berördes vid 1944 års riksdag, gällde inrättandet vid museet av en chefsbefattning, vars innehavare tillika skulle vara föreståndare för en av museets båda avdelningar. I utredningsbetänkandet har nu föreslagits tillskapandet av en dylik kombinerad chefs- och avdelningsföreståndarbefattning. Departementschefen har framhållit, att det enligt hans mening är uppenbart, att museet är i behov av en chef, som kan leda det dagliga arbetet och har det närmaste ansvaret för museets förvaltning. Den hittillsvarande ordningen, enligt vilken dessa uppgifter åvila museinämnden eller någon dess förtroendemän, bör enligt departementschefen icke i längden bibehållas. Vad angår förslaget att chefen även skall vara avdelningsföreståndare, har departementschefen funnit sig icke kunna dela i ett par av yttrandena framförda betänkligheterna mot ett sådant arrangemang. Härigenom lär nämligen, framhåller departementschefen, icke i praktiken behöva uppkomma sådana olägenheter att de motivera inrättandet av ytterligare en högre tjänst, vilken i och för sig ej kan anses strängt nödvändig. Departementschefen har erinrat om, att överintendenten och chefen för nationalmuseum tillika är föreståndare för en av museets fyra avdelningar. På grund härav har departementschefen tillstyrkt utredningens förslag i denna del. Departementschefen har likaledes delat utredningens uppfattning, att inrättandet av en chefsbefattning vid sjöhistoriska museet icke bör föranleda till att nämndinstitutionen avskaffas. Närmare bestämmelser om nämndens sammansättning samt om dess och museichefens arbetsuppgifter har synts departementschefen instruktionsledes få meddelas av Kungl. Maj:t.

Utredningen har föreslagit, att chefen för museet skall benämnas museidirektör samt — i likhet med styresmannen för armémuseum och föreståndare

ren för livrustkammaren — vara placerad i lönegraden A 27. Vad först angår lönefrågan har departementschefen med hänsyn till museets storlek och de krav på speciell sakkunskap, som måste ställas på dess högre befattningshavare, icke funnit sig böra biträda majoritetens inom allmänna lönenämnden mening att museichefen bör placeras allenast i lönegrad A 24 och dessutom erhålla ett årligt arvode av 1 200 kronor. Å andra sidan har departementschefen icke funnit tillrädligt att, såsom museichefskollegiet föreslagit, chefen för sjöhistoriska museet placeras i högre lönegrad än cheferna för armémuseum och livrustkammaren. Departementschefen har på grund härav förordat utredningens förslag i denna del. Även beträffande titelfrågan har departementschefen funnit utredningsförslaget lämpligt. Den omständigheten att en redan inrättad museidirektörstjänst är placerad i lönegrad A 30 har icke synts departementschefen, såsom statskontoret förmenat, böra utgöra hinder mot att en ny sådan tjänst placeras i lönegrad A 27. Departementschefen har sålunda exempelvis erinrat om att våra fångvårdsanstalter förestås av direktörer i tre olika lönegrader, A 24, A 26 och A 28, samt att generaldirektörstjänsterna äro uppdelade på ej mindre än sex olika lönegrader.

Den avdelningsföreståndare, som icke tillika skulle vara innehavare av den föreslagna museidirektörsbefattningen, bör enligt utredningens mening med benämningen intendent placeras i samma lönegrad som de nuvarande andre intendenterna vid övriga museiinstitutioner. Sistnämnda befattningshavare ha i årets statsverksproposition (för flera huvudtitlar gemensamma frågor s. 5 ff.) föreslagits uppflyttade i lönegrad från A 21 till A 22. Den skillnaden föreligger dock, framhåller departementschefen, mellan dessa befattningshavare och avdelningsföreståndaren vid sjöhistoriska museet, att den senare svarar för skötseln av en museiavdelning och att hans befattning, med hänsyn till den specialutbildning som innehavaren förutsättes ha förvärvat, antagligen får betraktas såsom en sluttjänst. Vad departementschefen sålunda framhållit skulle, fortsätter han, närmast leda till att befattningen i lönehänseende jämfördes med avdelningsföreståndarbefattningarna vid nationalmuseum och vid statens historiska museum, vilka befattningar i statsverkspropositionen föreslagits skola bibehållas i lönegrad A 26. Såsom framhölls redan vid sjöhistoriska museets tillkomst måste emellertid enligt departementschefens mening sistnämnda tjänster beträffande såväl innehavarnas kompetens som det med tjänsterna förenade arbetets beskaffenhet och omfattning anses mera krävande än befattning såsom avdelningsföreståndare vid sjöhistoriska museet. Departementschefen har på grund härav biträtt den av allmänna lönenämnden framförda meningen, att avdelningsföreståndaren bör placeras i lönegrad A 24, samt särskilt velat framhålla, att detta icke innebär någon lönegradsförändring utan endast ordinariesättning av en av de båda nuvarande avdelningsföreståndartjänsterna i lönegrad Eo 24. Tjänsten har synts departementschefen i personalförteckningen lämpligen böra benämnas intendent (avdelningsföreståndare).

Utredningens förslag om anvisande av medel till avlönning av de båda ama-

nuenser, som för närvarande tjänstgöra vid museet samt av vilka den ene helt och den andre delvis avlönas av enskilda medel, har i de avgivna yttrandena tillstyrkts eller lämnats utan erinran. Även departementschefen har ansett sig böra biträda detta förslag. Däremot har departementschefen icke funnit skäl att, i likhet med museichefskollegiet, förorda medelsanvisning för avlöning av ytterligare en amanuens med särskilt åliggande att sköta bibliotek och arkiv. Sjöhistoriska museets nämnd har visserligen funnit behov av en motsvarande tjänst föreligga men har icke nu velat framställa något yrkande härutinnan.

Vid museet har från dess tillkomst varit anställd en konservator, som sedan år 1942 uppbär ett av de båda för modellsnickare avsedda arvoden å 4 800 kronor och dessutom av enskilda medel ett tilläggsarvode å 1 200 kronor men tidigare helt avlönats av enskilda medel. Utredningen har framhållit, att konservatorn fyller en mycket betydelsefull och krävande uppgift, särskilt vad gäller samlingarnas vård och bevarande men även såsom ledare för modellverkstaden. I likhet med utredningen och samtliga i ärendet hörda myndigheter har departementschefen därför ansett konservatorstjänsten nu böra inordnas under statlig löneplan. Efter en ingående jämförelse mellan de göromål, som ankomma på denne konservator samt konservatorerna vid naturhistoriska riksmuseet och statens historiska museum, har utredningen ansett den förre böra placeras i lönegrad 17, tills vidare såsom extra ordinarie befattningshavare. Mot denna lönegradsplacering ha erinringar riktats i ett flertal yttranden. Sålunda har allmänna lönenämnden ifrågasatt, om ej en placering i Eo 15 vore tillfyllest, medan å andra sidan vitterhetsakademien, sjöhistoriska museets nämnd och museichefskollegiet förordat att tjänsten placeras i lägst Eo 18. För egen del har departementschefen anslutit sig till allmänna lönenämndens uppfattning i denna fråga och alltså förordat, att konservatorstjänsten placeras i lönegrad Eo 15.

Den tjänsteman vid museet, vilken för närvarande uppbär det andra av de båda modellsnickarearvoden och som enligt utredningens uppfattning i lönehänseende närmast bör jämnställas med preparator, föreslås av utredningen skola med benämningen modellbyggare överföras till extra ordinarie stat med placering i lönegrad 10. I likhet med de i ärendet hörda myndigheterna har departementschefen icke haft något att erinra häremot.

Vaktpersonalen vid museet utgöres nu av en förste expeditionsvakt i lönegrad Eo 7 och en expeditionsvakt i lönegrad Eo 5, varjämte till förfogande för extra bevakning under öppethållande och nattetid stå inflytande biljettintäkter och ett under anslagsposten till övrig icke-ordinarie personal för ändamålet beräknat belopp av 4 300 kronor. Utredningens förslag att — med bibehållande av sistnämnda belopp å avlöningsstaten — den fast anställda vaktpersonalen måtte förstärkas med ytterligare en befattningshavare har synts departementschefen väl motiverat och har icke heller föranlett erinringar i de avgivna yttrandena. Vid behandlingen av frågan härom har utredningen sagt sig räkna med, att denna personal även borde förslå att under konservators ledning fullgöra de på en rustmästare ankommande arbetsuppgifterna.

Enligt utredningens förslag skola befattningshavarna i fråga benämnas museivakter samt uppföras, förste museivakten i lönegrad A 7, en av de båda övriga i lönegrad A 5 och den återstående i lönegrad Eo 5. Chefen för marinen och sjöhistoriska museets nämnd ha framhållit att en rustmästarutbildad person icke torde kunna erhållas för en så låg avlöning som enligt Eo 5 samt med anledning därav ifrågasatt om icke rustmästarsysslan borde förenas med tjänsten såsom förste museivakt. Museichefskollegiet har ansett en rustmästare, som helt ägnade sig åt sin uppgift, vara för museet outhärlig och har därför föreslagit inrättande av en dylik befattning. För egen del har departementschefen biträtt utredningens förslag i fråga om den fast anställda personalen samt därvid förutsatt att rustmästargöromålen skola kunna under konservatorns ledning och efter dennes anvisningar ombesörjas av den samlade vaktpersonalen.

Emot utredningens förslag om överförande till ordinarie stat av befattningen såsom värmeledningsskötare och reparatör i lönegrad Eo 7 har departementschefen icke haft någon erinran att framställa.

Vad beträffar den kvinnliga biträdespersonalen, som nu består av ett kanslibitråde i lönegrad Eo 7 samt ett skrivbiträde med ett arvode av statsmedel å 2 500 kronor och ett tilläggsarvode av enskilda medel å 860 kronor, har utredningen föreslagit ordinariesättning av kanslibiträdestjänsten samt ombildning av skrivbiträdestjänsten till en kontorsbiträdesbefattning i lönegrad Eo 4. I flertalet yttranden ha dessa förslag lämnats utan erinran, men museichefskollegiet har ansett kanslibiträdestjänsten böra ombildas till en kansliskrivarbefattning i lönegrad A 11 och behov föreligga av två kontorsbiträden, medan däremot allmänna lönenämnden ifrågasatt huruvida icke det av utredningen föreslagna kontorsbiträdet borde erhålla allenast halvtidstjänstgöring samt avlöning medelst arvode för erforderligt arbete därutöver. För egen del har departementschefen biträtt utredningens förslag samt därvid förutsatt att befattningshavarna under tjänstetid helt sysselsättas för museets räkning.

Av utredningens betänkande framgår, att konserveringsanstalten inom museet förenats med en modellverkstad för komplettering av samlingarna genom tillverkning av fartygsmodeller. I denna verkstad, som står under närmaste ledning av konservatorn, äro förutom den förut omnämnde modellsnickaren anställda två finmekaniker mot årliga arvoden av 4 800 kronor respektive 2 700 kronor. Medel till dessa arvoden ha tagits från inkomster av försålda modeller, vilka vid sidan av modeller för museets egen räkning tillverkats i verkstaden. Departementschefen har delat utredningens uppfattning, att denna delvis affärsmässigt bedrivna verksamhet bör få fortfara i oförändrad form, dock att nettotinkomsten — på sätt av utredningen föreslagits och av riksräkenskapsverket lämnats utan erinran — hädanefter bör tagas till uppbörd å reservationsanslaget till underhåll av museets samlingar. Å detta anslag torde också, fortsätter departementschefen, till uppbörd få upptagas inflytande biljettintäkter, sedan från dessa dragits direkta kostnader för separatutställningar o. d.

I anledning av en uppgift i utredningens betänkande om att vid museet

funnes anställda s. k. arkivarbetare till vid skilda tidpunkter varierande antal, vid tiden för betänkandets avgivande ej mindre än 19 stycken, har allmänna lönenämnden efterlyst uppgifter om vilken inverkan på personalbehovet vid museet som ett eventuellt upphörande av anordningen med arkivarbetare kunde tänkas få. Departementschefen har i anledning härav erinrat om, att sedan åtskilliga år tillbaka arkivarbetare torde vid flertalet större arkiv, bibliotek och museer användas för mindre krävande och brådskande arbetsuppgifter utan att detta föranlett inskränkningar i den tidigare personalorganisationen. Vid uppordnandet av sjöhistoriska museets omfattande samlingar ha arbetsmöjligheter av denna art i ovanligt rikligt mått stått till buds. Man torde emellertid icke därav böra draga den slutsatsen, framhåller departementschefen, att om — mot förmodan — anordningen med arkivarbetare skulle slopas, museets fast anställda personal skulle behöva omedelbart förstärkas.

Av redogörelsen i ärendet framgår, att museet erhållit betydande donationer i form av såväl penningmedel som för museet värdefulla föremål. De i pengar utgående bidragen ha delvis av museiledningen använts till avlöning av eller lönefyllnad åt befattningshavare vid museet. Då det emellertid enligt departementschefens mening icke kan anses lämpligt att tjänstemän vid en rent statlig institution avlönas med medel, som av enskilda ställas till institutionens förfogande, har departementschefen förutsatt, att den nyss omnämnda ordningen upphör sedan de reformer beträffande personalorganisationen genomförts, vilka departementschefen tidigare förordnat. Det nu sagda bör givetvis, fortsätter departementschefen, icke föranleda museiledningen till att avstå från sin lovvärda och hittills med stor energi och framgång fullföljda strävan att från personer och företag med intresse för museets verksamhet söka erhålla gåvor i form av ej endast museala föremål utan även penningmedel. Dylika medel böra dock enligt departementschefens mening, såsom utredningen framhållit, endast för rent tillfälliga behov användas till avlönande av personal samt i övrigt begagnas för att berika samlingarna, för ordnande av tillfälliga utställningar, för nyanskaffningar samt för publikationstryck och andra utgifter av omkostnadsnatur.

Vid en personalorganisation i enlighet med vad departementschefen nu förordnat hava ansetts böra beräknas för avlöningar till ordinarie tjänstemän förslagsvis 33 700 kronor, för avlöningar till icke-ordinarie personal 31 600 kronor och för rörligt tillägg förslagsvis 9 000 kronor. Departementschefen har därvid förutsatt, att från anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal fortfarande skola få bestridas kostnader för vikarier med högst 900 kronor, för tillsyn över museilokalerna med högst 200 kronor, för portvaktsgöromål med högst 600 kronor och för museets bevakning med högst 4 300 kronor. Emellertid bör, enligt departementschefen, vid anslagsberäkningen för nästa budgetår hänsyn tagas till, att den pensionerade sjöofficer, som nu mot ett arvode av 4 500 kronor uppehåller tjänsten såsom föreståndare å örlogsavdelningen, torde komma att utses till antingen museidirektör eller intendent samt att därvid avdrag å hans lön kommer att ske jämlikt 2 §

2 mom. civila avlöningsreglementet. Anslagsposterna till avlöningar till ordinarie tjänstemän och till rörligt tillägg synas departementschefen därför kunna nedsättas till 29 500 kronor respektive 8 400 kronor. Därest den nuvarande föreståndaren å sjöfartsavdelningen utses till intendent, bör, fortsätter departementschefen — om riksdagen icke har något att däremot erinra — Kungl. Maj:t kunna till undvikande av löneminskning bevilja honom personligt lönetillägg att bestridas från anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän.

Vid sin behandling föregående år av sjöhistoriska museets avlöningsanslag framhöll riksdagen, att museipersonalens anställnings- och löneförhållanden icke vore tillfredsställande ordnade, vilket föranledde riksdagen att hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning i ämnet. Den utredning, som med anledning härav verkstälts, har utmynnat i förslag till ny personalorganisation för museet. Förslaget har av Kungl. Maj:t framlagts för riksdagen i förevarande proposition. Såsom allmänt omdöme om den föreslagna personalorganisationen vill utskottet framhålla, att utskottet finner densamma väl ägnad att tillgodose de krav, som böra uppställas för att museet på ett tillfredsställande sätt skall kunna fullgöra sina alltmer växande praktiskt-administrativa och vetenskapliga uppgifter.

Utskottet.

En av de frågor, som särskilt uppmärksammades av föregående års riksdag, gällde museets ledning. Detta spörsmål synes utskottet i det nu föreliggande förslaget hava lösts på ett ändamålsenligt sätt genom att nämndinstitutionen bibehållits och den omedelbara ledningen över museet anförtratts åt en museichef. Ur representationssynpunkt såväl utåt som inåt torde detta förslag innebära en påtaglig fördel. Med hänsyn till de anspråk, som böra ställas på chefen för denna institution, synes utskottet icke något vara att erinra mot att befattningen i fråga jämföras med befattningarna som styresman för armémuseum och som föreståndare för livrustkammaren och alltså hänföres till lönegraden A 27. Den föreslagna benämningen — museidirektör — finner utskottet lämplig.

Goda skäl synas utskottet tala för att en av de båda nuvarande avdelningsföreståndarna med bibehållen placering i 24 lönegraden överföres på ordinarie stat under benämningen intendent. Den föreslagna lösningen av frågan om museets amanuenspersonal finner utskottet sig jämväl böra förorda.

Beträffande konservatorsbefattningen vill utskottet erinra, att någon konservator icke tidigare varit uppförd på museets personalförteckning men att museiledningen med enskilda medel avlönat en dylik befattningshavare. Kungl. Maj:t har emellertid nu föreslagit, att den nuvarande konservatorn inordnas under statlig löneplan och placeras i lönegraden Eo 15. I motionen har yrkats, att befattningen placeras i lönegraden Eo 19. I anslutning härtill har anförts, att konservatorn med den av Kungl. Maj:t föreslagna löneställningen skulle lida minskning i sina hittillsvarande löneförmåner. Utskottet vill med anledning härav framhålla, att befattningshavaren i fråga för närvarande uppbär i egenskap av modellsnickare ett statligt arvode av 4 800 kro-

nor för år. Därutöver uppbär han av till museets förfogande ställda enskilda medel dels 1 200 kronor såsom konservator och verkmästare för modellverkstaden, vartill lagts ett s. k. kristillägg av 420 kronor, dels ock 1 200 kronor för vissa för föreningen Sveriges sjöfartsmuseums i Stockholm räkning utförda särskilda arbeten. Det kan tilläggas, att han vidare genom sjöhistoriska museets försorg uppburit ytterligare ersättning för andra tillfälliga arbeten, som utförts på extra tid. Det är uppenbart, att vid överförandet av en arvodesavlönad befattningshavare till löneställning å den statliga löneplanen hänsyn allenast bör tagas till vederbörandes fasta avlöningsförmåner och icke till de mer eller mindre tillfälliga arvoden, som han åtnjuter på grund av särskilda uppdrag. Även vid bedömandet av löneställningen för den nyinrättade konservatorsbefattningen ur andra synpunkter än de nu anförda finner utskottet anledning knappast föreligga att på denna punkt frångå Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet förordar därför, att befattningen i fråga placeras i lönegraden Eo 15, varav följer att utskottet avstyrker det motionsvis gjorda yrkandet. Konservatorns möjligheter jämväl i fortsättningen till extrainkomster genom museet är en fråga, som utskottet icke har anledning att närmare ingå på. Utskottet vill dock framhålla, att enligt vad utskottet under hand inhämtat dylik biförtjänst lär kunna påräknas.

Vad Kungl. Maj:t i övrigt föreslagit beträffande befattningshavarnas löneställning och vad departementschefen i samband därmed anfört har icke givit utskottet anledning till särskilt uttalande.

På grund av det anförda — och under erinran att anslagshöjningen utgör 12 700 kronor — hemställer utskottet,

att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionen II: 496,

a) godkänna följande personalförteckning för statens sjöhistoriska museum:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
1 museidirektör	A 27
1 intendent (avdelningsföreståndare)	A 24
1 förste museivakt	A 7
1 kanslibiträde	A 7
1 värmeledningsskötare och reparatör	A 7
1 museivakt	A 5;

b) godkänna följande avlöningsstat för statens sjöhistoriska museum, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1945/46:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis	kronor 29 500
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal ..	» 31 600
3. Rörligt tillägg, förslagsvis	» 8 400
<hr/>	
Summa förslagsanslag kronor 69 500;	

c) till *Statens sjöhistoriska museum*: Avlöningar för budgetåret 1945/46 under tionde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 69 500 kronor.

Stockholm den 20 april 1945.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar *Johan Bernhard Johansson, Oscar Olsson, Lindström, Gränebo, Bäcklund, Bernhard Nilsson, Bäckström, Karl Andersson, Gustaf Ivar Anderson, Ekströmer, Johan Eric Ericson* och *Ivar Persson*; samt

från andra kammaren: herrar *Törnkvist, Eriksson* i Stockholm, *Svensson* i Grönvik, *Ward, Danielsson, Persson* i Falla, *Bergström, Mårtensson, Wallentheim, Holmström, Hoppe* och *Johansson* i Mysinge.
